

"Slina i Karshult" Hjelmserys s:n. Västra b:s.
var en undersöerska som var verksam
ungefär vid mitten av förra århundradet.
Hon lär ha utfört många undersökningar
på folk och få, bl. a. manade hon
bort vargarna från orten, mot en
ersättning av 12 öre pr. matlag.

Hon bestred att hon använde sig av Trall-
domskonst. Hon var ansågs det o gudaktig
besökte inte kyrkan eller gick till natt-
varden. Hon var den rätta som begravdes
på Hjelmserys gamla kyrkogård.

Liket fördes icke genom kyrkporten, utan
över ringmuren, in på kyrkogården.

Vid jordfästningen läste prästen vers 11 av
ps. 465 (Gamla psalmboken) "Rys, hisna, skälv,
Bär, darra kropp och leder, min Tanke stiger
neder. Till avgrunds djup och ser vad kval

där är, som präter allt, men ingenting förtär."
I Hjelmeryds bodde på 1860-1870-talen en
gubbe kallad "Glätt-Anders" som med
stor framgång idkade läkarrysket.

Botande av fallandeyuba var hans
specialitet. Han tillverkade själv medi-
cinen, men varulvar den var framställd
fick aldrig någon veta, men man
trodde den bestod av stoft efter stekta
hundvalpar. Så fort gubben fick reda
på att hundvalpar fannos på en gård
så kom han och ville köpa dem.

Han använde sig också av markens
örter. Han brukade uttrycka sig så:
"Si usum då" haddä" vunt ve mess-
ummäsdad så salla" ja pläkka
pälä" så ja kunnä föjpra hassla

varann." Läkekonsten hade han lärt
av sin far, soldaten eller lantvärns-
mannen Slätt. Denne som varit
med vid ett fälttåg i Tyskland, hade
efter en drabning på slagfältet
påträffat en sårad soldat, en fiende
som bad för sitt liv. Han lovade Slätt
att om han skönade honom och räddade
honom från att förlöda så skulle han
i gengäld lära Slätt någonting som
han och hans efterkommande skulle
hava nytta av. Slätt förband hans sår
och satte honom i säkerhet, och fick som
errättning lära sig bota fallandesjuka.
Förutom intagande av ett svart illa-
lukande pulver, som man trodde här-
röra från stekta hundvalpar, fick
patienten genomgå en diätkur.